

BICSKEI ÜJSÁG

40

2026. JANUÁR

4

Város lett, de emberi maradt

Kovács Györgyné a várossá válás megéléséről, és a bicskeiekről

8

Népszerűsítsük a bicskei fehérhímzést!

A divattervezésben is megjelenhet a református örökség

Február 7., szombat, 08:00 V. KOLBÁSZTÖLTŐ VERSENY

A versenyre legalább 3 fős csapatok jelentkezését várják, nevezési határidő: február 2., a Petőfi Művelődési Központban. Nevezés díj: 5000 Ft, amely tartalmazza az 5 kg hús-alapanyagot.

Helyszín: Bicske város kemencéjénél

2026. február 7., szombat, 17:00 Egy csók és más semmi - a Pesti Művész Színház előadása

Dr. Sáfrány ügyvéd, aki legszívesebben válóperes ügyeket vállal, szenvedéllyel űzi szakmáját. Feleségének barátnője, a fiatal és roppant csinos Annie is felkeresi, ám az ő ügye egy igen különös válóper sejtet. Sáfrányéknál azonban nemcsak a kliensek, hanem a háziak magánélete is viharos: a cselédjüknek, kisbabája született, de az apa kilétét a lány nem hajlandó elárulni. Az ügyvéd hosszas faggatását egyre nehezebben tűri, ezért végül a telefonkönyvben keres apajelöltet. A válóperes és az apasági kereset, a családi és más családok életének bonyodalmai fergeteges vígjátékká dagadnak.

Helyszín: BEMKK Petőfi Művelődési Központ

Február 20., péntek, 18:00 EGO - Mogács Dániel önálló estje, mikrofonpróba: Feiszt Viktor

Mondják, az EGO olyan, mint egy vadló, ha sikerül megszelídíteni, akkor szolgálni fog, és messzire jutsz vele, de betörni erőszakkal nem lehet... Az én lovam jelenleg egy szakadék felé vág, és a kengyelbe akadt lábamnál fogva húz maga után...

A Bicskei Dumasínház februári vendége a rögtönzések királya, a megunthatatlan **Mogács Dániel** lesz, aki legújabb, **EGO** című estjét mutatja be a közönségnek. Az est „előzenekara” **Feiszt Viktor** lesz.

Helyszín: BEMKK Petőfi Művelődési Központ

Január 30., péntek, 17:00 Szülőföldünk Helytörténeti Klub

A kedves érdeklődőket ezúttal egy kis emlékezésre hívjuk **Bicske várossá nyilvánításának 40. évfordulóján**. Rendhagyó eseményünkön felidézzük, mennyi mindenben fejlődött ez idő alatt a település, milyen fejlesztések várnak városunkra, és ami a legfontosabb, **milyennek képzeljük el jövőjét** újabb 40 év múlva.

Az emlékezést vezetik: **Bálint Istvánné**, Bicske város polgármestere és **Hammer-Nacsa Edit**, a Szülőföldünk Helytörténeti Klub foglalkozásvezetője.

Helyszín: BEMKK Nagy Károly Városi Könyvtár

Kedves Bicskeiek!

Minden jóérezésű ember azt kívánja, hogy legyen béke a világban, az otthonukban, a szívekben. Ez most a legfontosabb. Ha megvalósul, akkor nem a hangos szó lesz az erő mértéke, hanem az egymást elfogadó türelem. És mindannyian elhithetjük, hogy az eltérő véleményben nem az ellenséget kell keresni, hanem hogy általa többek lehetünk. Fogadjuk el az igazságtartalmú, tisztelettel elmondott eltérő véleményt és a másik tapasztalatát. Mindannyiunk története más, ezért tudunk egymástól tanulni. Ez adja és adhatja a mi közösségünk semmihez sem mérhető erejét.

És ennek a bicskei közösségnek 2026 kiemelten jubileumi év. A sort szívünknek legkedvesebbem kezdem: január 1-én volt 40 éve, hogy településünk hivatalosan város lett. Ezen négy évtized alatt voltak emelkedő és kevésbé sikeres korszakaink. A mi dolgunk most az, hogy Bicske nagyon jó város legyen. Mindenki szeressen itt lakni, élni, dolgozni. A fiatalokban erősödjön meg a lokálpatriotizmus, hogy számukra ne csak egy Budapesthez közeli város, hanem A város legyünk. Ehhez persze sok mindent kell még tenni. Ebben az esztendőben ünnepeljük településünk 720 éves fennállását, valamint az első sikeres óceán átkelés 95., a Szent László általános iskola 30. évfordulóját. Egész éves programsorozattal készülünk, hogy méltóképpen emlékezzünk meg történelmünkről, hagyományainkról és erősítsük közösségünk összetartozását.

Legyen békés és sikeres minden bicskeinek 2026!

Bálint Istvánné
polgármester

Ajánló

Dupla születésnap fantasztikus programmal

Bicskei polgárok, a település korábbi polgármesterei, képviselői, díszpolgárai, egyházi személyek, a szomszédos települések képviselői mind-mind azért érkeztek a jubileumi estre, hogy együtt legyenek, felelevenítsék a közös emlékeket, beszélgessenek az elmúlt 40 év sikereiről, történeiről. Megasztár-győztestől néptáncosokig fellépők sokasága színesítette az ünnepi rendezvényt ... **folytatás a 6. oldalon**

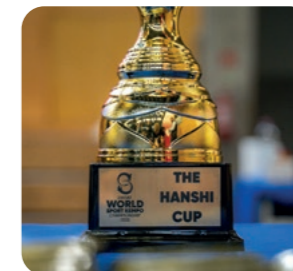
Megszépülnek a buszmegállók, új autó a közösség szolgálatában

A képviselők az év végén még a nem a bejgli készítésére koncentráltak, hanem fontos és a bicskeiek számára hasznos döntéseket hoztak. Többek közt arról, hogy egy magánszemélytől kapott adományból egy költséghatékony, használt kocsit vásárolnak, amellyel többek közt a közterület-felügyelők munkavégzését tudják segíteni ... **részletek a 14. oldalon**

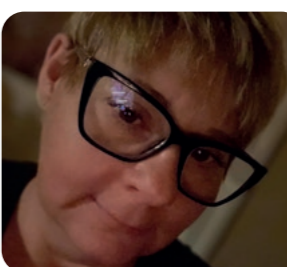

A közösségi akarat és segítőkészség világbajnoki aranyai

Metzger Antal büszkén idézi fel a nagyszabású világbajnokságon és Világkupán elért fényes eredményeket, ám a beszélgetésből az is kiderül, hogy ezek a sikerek bizony edzőterem hiányában a szülők, önkéntesek és a gyerekek elhivatottságának köszönhetően valósulhattak meg. És szó esik a legfontosabbról is: a harcművészet egyáltalán nem a durvaságról, sokkal inkább az önismertetről, önfejlesztésről szól ... **folytatás a 12. oldalon**

Pilla versei, Bicske művészei

Városunk mindig is ismert és irigyelt volt a tekintetben, hogy mennyi remek alkotó, művészettel foglalkozó ember kötődik a településhez. Új rovatunkban igyekszünk teret adni megmutatkozásuknak. Elsőként Herczog Gyuláné (Pilla) versei kerültek lapunkba, aki kislányával, Vikikével és férjével, valamint anyósával él nagy boldogságban és békességben Bicskén ... **költészet a 10. oldalon**

Kovács Györgyné: A várossá válás nem változtatta meg a bicskeiek viselkedését

A 2026-os esztendő több szempontból is jubileumi. Bicske városát 720 éve alapították és éppen 40 éve, 1986-ban lett várossá. E két évfordulót egész évben ünnepli majd a település. Lapunk a várossá nyilvánítás kapcsán keresett olyan valakit, aki a negyven évvel ezelőtti eseményeknél és napjainkban is jelen van a hivatal életében. Egyetlen ilyen embert találtunk, aki nem más, mint Kovács Györgyné, Kati néni, volt anyakönyvvezető. Vele beszélgettünk.

– Hogyan került Bicskére? Mióta dolgozik a település szolgálatában?

– Pesti lány vagyok a Ferenciek teréről, a családom révén Tatabányára költöztünk, majd a fiam megszületése után Bicskén telepedtünk le. Itt az első munkám a Tanácsnál volt ipari- és kereskedelmi ügyintézőként és 2023-ban innen mentem nyugdíjba, de már anyakönyvvezetőként.

– Vannak olyan házasságkötések, amire szívesen emlékszik?

– Nagyon szeretem a rendőrök, katonák esküvőit. Mikor felöltöznek díszegyenruhába, a társaik tartják a kardot. Ezek nagyon látványosak, ezek a kedvenceim.

– Anyakönyvvezetőként ment nyugdíjba? Hogyan és mikor lett ügyintézőből anyakönyvvezető?

– 1988-ban lettem Bicske anyakönyvvezetője. A település felkért erre a szép feladatra, én meg szívesen végeztem el azt a tanfolyamot, ami ehhez kellett. Azért azt tudni kell, hogy az anyakönyvvezetők sokszor más feladatot is ellátnak, kizárólagosan ezt a feladatot 1995 óta látom el. 1988-ban adtam össze az első bicskei párt. Emlékszem, nagyon izgultam és úgy éreztem, hogy dadogva beszélek, de a kívülállóknak ez egyáltalán nem tűnt fel. 35 év alatt nagyjából 2000 párt adtam össze, de minden alkalommal volt egy kicsi lámpalázam.

– Gondolom, a három és fél évtized alatt volt egy-két érdekes szituáció.

– Legérdekesebbek a generációs találkozások. A három évtized alatt többször előfordult, hogy jött egy pár, ahol már a szülőket is én adtam össze, sőt olyan is volt, hogy a nagyszülőknél is én voltam az anyakönyvvezető. Voltak kellemetlen helyzetek is, mint mikor például a házasságra való jelentkezéskor derült ki a menyasszony számára, hogy a párja már egyszer házas volt. Ez persze nem bűn, az eltitkolása viszont nem biztos, hogy jó ötlet volt. Össze is veszték annyira, hogy többet nem láttam őket. Vannak, akik el szeretnék poénkodni a dolgot, de azt tudni kell, hogy a házasság létrejöttéhez egy határozott IGEN kimondására van szükség.

– Tudta, hogy melyik lesz az utolsó házasság, amit nyugdíjba vonulása előtt megkötött?

– Igen. És szörnyű érzés volt, mert nagyon szerettem csinálni. Sokat kellett magammal foglalkozni, hogy ne legyek rosszkedvű utána.

– Egy anyakönyvvezető nem csak a házasságokat, hanem ha úgy van, a születéseket és a halálozásokat is vezeti.

Szinte végigkíséri a családok életét.

– Egy település anyakönyvvezetője szinte mindenkit ismer. Szerencsém is van, hiszen engem kezdetektől fogva befogadott Bicske. Nehezen megyek úgy végig az utcán, hogy ne találjanak meg. Úgy szoktam hívni ezeket a pillanatokat, hogy „kihelyezett ügyfélfogadás”-ok, hiszen engem úton-útfélen megállítanak a mai napig is, így sokszor szabadidőmben is a város lakóinak szolgálatára vagyok. Legutóbb az adventi gyertyagyújtásnál tartottam ügyfélfogadást.

– Mindezekon kívül egy időben még az állampolgársági kérvények is önökhöz tartoztak.

– 2013-ig hozzánk tartozott az állampolgársági kérvények befogadása. Mivel a rendszerváltás után Bicskén volt az egyik menekülttábor, nagyon sok erdélyi és vajdasági magyar állampolgárságát intéztem. Szerettem ezt a feladatot és sajnáltam, hogy ezt elvették a hatáskörünkből. Számomra csodálatos élmény volt a kérelmek befogadása. Sok családot ismertem meg így, akik közül többen is Bicskén találtak új otthonra.

– Volt ezeken kívül egyéb feladata is a településen?

– Egyszer majdnem boszorkánnyá avattak. Egy sokszoknyás, fekete kendős öreg néni az egyik nap azzal jött be az irodámba, hogy ő úgy látja, hogy én alkalmas lennék boszorkánynak. Elő is kezdett húzni egy kéziseprűt a nála lévő nejlonzacskóból, amiben valami sárgás folyadék is volt. Én nem tudtam kimenni az irodából, mert elállta az ajtót, de valamilyen isteni szikra miatt azt mondtam neki, hogy úgy érzem, még nem állok készen erre a feladatra. Ő erre megnyugodott és mondta, hogy szóljak neki, ha már készen állok.

– Ön már akkor is a településen és a hivatalban dolgozott, mikor elterjedt a faluban, hogy a Belügyminisztérium döntése értelmében Bicske 1986. január 1-től hivatalosan is város lesz. Emlékszik-e a pillanatra vagy arra a napra, amikor meghallotta a hírt, hogy város lesz Bicske?

– Őszintén bevallom, hogy nem. Arról sincsenek emlékeim, hogy a település lakói miként fogadták a döntést. Azt azért hozzá kell tenni, hogy Bicske 1985. december 31-ig járási központ volt és Városi Jogú Nagyközségi Közös Tanács vezette. Nyilván ez azt jelentette, hogy Bicske a várossá válás előszobájában volt már egy ideje, így jogos várakozás előzte meg a várossá nyilvánítást.

– Volt hivatalos ceremónia? Érkezett valaki Budapestről és hozott a települési előljáróknak egy okiratot?

– Igen, megadták a módját. A Szent István úti 2-es iskola aulájában volt maga az avatási ünnepség, erre jól emlékszem. A tanácsi dolgozókon kívül a különféle intézmények vezetőit,

a megyei és helyi politikai vezetőket invitálták meg. Körülbelül százan lehettünk, de nem emlékszem, hogy zártkörű lett volna. Emlékszem, hogy a meghívott vendégek székein volt egy emléklap és egy emléklakett, amely a várossá válást hirdette. Az is biztos, hogy egy pártfunkcionárius, a KISZ Központi Bizottságának akkori elnöke, az MSZMP KB politikai bizottságának tagja, Hámori Csaba volt az, aki képletesen átadta a város kulcsát Dr. Nyúl István tanácselnöknek.

– Mekkora változás volt ez Bicske életében?

– Úgy gondolom, hogy hatalmas. A várossá válással megszűnt a Járási Hivatal, a feladatok átkerültek a Városi Tanácshoz. Arról nem beszélve, hogy ezzel az aktussal egy időben költöztünk be a község házból a Kossuth téri, volt Járási Hivatal ötemeletes épületébe. Úgyhogy elmondhatom, hogy részese voltam a költözésnek, amikor innen mentünk át a „nagyházbá” 1986-ban, majd a visszaköltözésnek is, amikor a 2013-ban visszajöttünk a Hősök téri épületbe, ami rövid időn belüli bővítésre, a modern kornak megfelelő átalakításra került.

– Hogy emlékszik, a bicskeieknek voltak várakozásai a várossá válás kapcsán?

– Az biztos, hogy óriási várakozások voltak. Mindenki azt várta, hogy jön egy nagy fellendülés, ami tulajdonképpen el is érkezett, hiszen bankok települtek a városba, jelentősen javultak a közszolgáltatások, a rendelőintézetben is nagy fejlesztések voltak, új modern épületet kapott a Posta is. Ugyanakkor Bicske megmaradt egy olyan kisvárosnak, ahol az emberek ismerik egymást, köszönnek egymásnak az utcán és ha szükség van rá, akkor egy emberként mozdulnak meg. Szerintem ez mindennél fontosabb.

Ritkaságokkal színesített méltó ünnep

„A Magyar Népköztársaság Elnöki Tanácsa Bicske községet várossá nyilvánítja. Ezentúl Bicske várost megilletik mindazok a jogok, amelyeket a Magyar Népköztársaság törvényei a városok részére biztosítanak.” Ez áll azon az 1986. január 1-én keltezett oklevélen, mely a település várossá válását igazolja.

Január 16-án ismét megtelt a Petőfi Művelődési Központ. Ünnepelni és emlékezni jöttek össze a bicskeiek, hiszen a város kettős jubileumhoz érkezett. Bicske első írásos említésének 720. és a település várossá avatásának 40. évfordulójához. Helyi lakosok, a település korábbi polgármesterei, képviselői, díszpolgárok, egyházi személyek, a szomszédos települések képviselői mind-mind azért érkeztek, hogy együtt legyenek, felelevenítsék a közös emlékeket, beszélgessenek az elmúlt 40 év sikereiről, történeiről.

A műsort előadásukkal színesítették a Bicskei Prelúdium Alapfokú Művészeti Iskola tanárai, a Mayer Néptáncműhely növendékei, valamint Szanyi Bettina és Gudics Máté. A programelemeket rövid bejátszások szakították meg, melyekből többek között megismerhettük a várossá válás pillanatait és az egykori ünnepség pontos forgatókönyvét is.

A kezdetek

1986-ban Dr. Nyúl István volt a tanácselnök, akit Takács József méltatott. Vezetése alatt több jelentős fejlesztés történt Bicskén. Akkor épült fel a 2-es iskola új épülete, a Kakas óvoda és ekkor kezdődött a Művelődési Központ felújítása is. Az akkori városvezető Bicske fejlődésének a kulcsát a munkahelyekben látta, így került a településre több – akkor még állami – cég. Annak, hogy Bicske várossá válhasson, több kritériuma is volt. Ahogy Mohainé Fejes Ágnes visszaemlékezéséből megtudhatjuk, meg kellett lennie az úthálózatnak, a csatornahálózatnak. Bicskén ekkor már volt bölcsőde, óvoda, két általános iskola és középiskola is. Működtek a civilszervezetek, mint a Kertbarát Kör, a Nyugdíjas Klub és a Bicske Barátok Egyesülete. Zsohár Melinda elmesélte, hogy Bicskének már akkor volt egyfajta polgári légköre, egy személyes attitűdje, hangulata, mely különbözött a környékbeli településektől. 1979-től a településen Bicskei Kulturális napokat szerveztek, ahol mindenki megmutathatta a tehetségét. A senior újságíró Bicske sikereit abban látja, hogy itt a fejlődés sosem állt meg. Volt, hogy lassabb volt, de akik a település szolgálatára esküdtek fel, mindig tettek a város fejlődéséért.

Az 1986-os ünnepség

Az MSZMP Városi Bizottságának és a Városi Tanácsának ünnepi ülése január 21-én 14 órakor volt a 2. sz. Általános Iskolában. Borbély Józsefnének köszönhetően még az ülés forgatókönyve is megmaradt. Ez alapján megtudhattuk, hogy Bicskéről Vaczula Gabriella, Grósz Mónika, Zsohár Melinda és Antal Éva is fellépett az eseményen. Mindannyiukban

élénken él, hogy általános iskolásként vagy tanárként részt vehettek a várossá avatási ceremónián.

Rendszerváltás után

A rendszerváltás után Bicskének összesen öt városvezetője volt. Szebényi Zsolt, Szántó János, Tessely Zoltán, ifj. Pálffy Károly és az immár második ciklusát töltő Bálint Istvánné. A jubileumi ünnepségen három polgármester is megosztotta emlékeit. Tessely Zoltán, aki hat évig vezette a települést, elődje váratlan halála után lett a település első embere, 2010-ben újraválasztották, de 2014-ben, mivel a választókerület országgyűlési képviselője lett, nem indult a székért. Polgármestersége alatt épült fel – többek között – a Városi Uszoda, szépült meg a Bicske Szíve Park, újult meg a katolikus templom, korszerűsödött az Egészségügyi központ. Tessely nem szakadt el a várostól, hiszen országgyűlési képviselőként máig támogatja a települést. Ifj. Pálffy Károly 2014 és 2019 között volt Bicske első embere, de előtte már képviselőként és alpolgármesterként is szolgálhatta a települést. Beszédében kiemelte, hogy mindig a helyiek életminőségének javítása, a helyi közösség erősítése lebegett a szeme előtt. Ennek is köszönhető, hogy vezetése alatt elkészült a Fialatok Háza, felállították a Pedagógusfát, kibővült a Bölcsőde, elkészült a Kultúrúria.

A jelen

„Negyven évvel ezelőtt, 1986. január elsejével Bicske hivatalosan is város lett. Egy szó, egy jogi státusz – de valójában sokkal több ennél. Egy ígéret volt és egy lehetőség. Egy mérföldkő, amely azt üzent: Bicske készen áll arra, hogy nagyobbát álmadjon, és a bicskeiek – felelősségük tudatában – éljenek ezzel a lehetőséggel egy sokkal szebb jövő érdekében” – kezdte ünnepi beszédét Bálint Istvánné, a város jelenlegi vezetője. 40 év alatt Bicske egy modern kisváros lett nagy szívvel, ahol senkit sem sodort el a „városi öntudat”, ahol köszönnek egymásnak, számíthatnak egymásra, közösségként gondolkodnak és gondoskodnak egymásról. A közösség szíve együtt dobog – jelezte a mindennapok fontosságát rendhagyó szónoklatában a polgármesterasszony, mely azért is tért el a megszokottól, mert elsősorban nem arról szólt, hogy milyen fejlesztések voltak a településen, hanem személyes emlékekről, megismételhetetlen pillanatokról, mely igazi közösséggé teszi egy település lakóit.

„Vallom, ha megőrizzük az eddigi értékeinket, ha továbbra is figyelünk egymásra, ha merünk tervezni és felelősen cselekedni, akkor Bicske a következő évtizedekben is élhető, szerethető, büszke város marad” – zárta gondolatait Bálint Istvánné, mely után Gudics Máté, a Megasztár győztese elénekelt a nemrég született „Bicske dalá”-t.

„Mondd, mennyit ér negyven szép év, ha minden utca egy emlékkép?” – zengett a hangszórókból.

Az igen színvonalas és méltó programot állófogadás – melyen Kovács Györgyné mondta a pohárköszöntőt – és a születésnap torta felvágása zárta.

Isten éltesse Bicskét! Isten éltesse a bicskeieket!

Balássy-Berezvai Szénia felkarolná a bicskei fehérhímzést

A Bicskei TV „Köztünk élő hősök” című műsorának ötvennyolcadik vendége Balássy-Berezvai Szénia volt. Szabó Ágnes sorozatában kiderült, hogy miként ötvözi a divatot a népi hagyományokkal. A beszélgetés szerkesztett változata.

– Mi áll a múlthoz való elegáns kapcsolódásának hátterében?

– Városi családból származom, úgyhogy nincsen klaszszikus értelemben vett népi gyökerünk. Soha nem láttam édesanyámat például hímezni vagy varrni. A nagymamám hímezett, de vele nem találkoztam személyesen. Úgyhogy rám az általános iskolai technikaórák voltak nagy hatással. Egy sima budapesti lakótelepi általános iskolában tanultuk a keresztzemes hímzést, mintakendő készítést, de nemcsak órán, hanem szakkörben is. Az volt a tervem, hogy a tanórán karácsonyig megcsinálom édesanyámnak a tűpárnát, apukámnak hímezek egy keresztzemes könyvjelzőt, de annyira elcsúsztam időben, hogy elkezdtem járni a szakkörre, hogy befejezhessem ezeket. És persze ott ragadtam a szakkörön, így kezdtem el megismerkedni a hímzéssel. Emellett tudni kell, hogy gyerekként Romy Schneider és a Sissi-film volt a nagy kedvencem, annak köszönhetően ismerkedtem meg a XIX. századi viseletekkel és a díszmagyarral, a koronázási ruhákkal, a nemesi és arisztokrata öltözetekkel. Aztán gimnáziumban az egyik osztálytársam látott egy hirdetést viseletkészítő szakkör indulásáról. Elmentem erre és ott nagyon sok mindent megtanultam. Elkezdtem különböző konferenciákra, szakkörökre járni, próbáltam képezni magamat.

– Elméleti és gyakorlati szinten is foglalkoztatja a divat, könyvet írt a témában és ruhákat készít. Mi volt előbb?

– A viseletkészítő szakkörön készítettem már ruhákat, azaz tulajdonképpen a gyakorlattal kezdtem. Elsősorban női inget, szoknyát készítettem, a férfi ruházat iránya annyira nem vonzott. Egy darab inget készítettem, azóta is rágja a férjem a fületem, hogy neki is csináljak egyet. Nagy álmom volt, hogy elvégezzek egy női szabó képzést. Gimnáziumban „áthallgattam” egy iparművészeti szakközépiskolába, de ott csak elméleti órákat, viselettörténetet és anyagismeretet tanultam, majd az egyetem alatt kezdtem el női szabó képzésre járni, és két év alatt megszereztem a képesítést.

– A gyakorlat adott, de hogyan jött a tudományos része?

– Megjelent egy könyv, a kiadó szakdolgozatokat jelentet meg, abban szerepelt az enyém is. Nagyon szeretném, ha úgy rendezesen megjelenhetne képekkel felturbóztatva, más tördeléssel, de nem vagyok járatos a könyvkiadásban és egyelőre időm sincs rá. Mesterszakon kulturális örökség tanulmányokat

végeztem az ELTE-n, Örökség és divat címmel kedvenc témámat, a ruhákat és a divatot dolgoztam fel, miközben megalkottam az Örökségdivat kifejezést, amit így nem hallottam sehol, de szerintem a legjobb szó erre a jelenségre. Ott volt lehetőségem kicsit belemélyedni a díszmagyar, a nemesi viselet, a reformkor, a nemzeté válás, a magyar nyelv ügye témakörökbe, ahol hangsúlyos szerep jutott a ruházatnak, mint politikai tényezőnek. Elmentem 15 divattervezőhöz, hogy megismerjem, miként lehet gépesítve autentikus min-tákkal ellátott ruhákat készíteni nagyobb tétel-számban.

– És konkrétan hogy történik a ruhakészítés?

– Először is megálmodok valamit. Lerajzolom, elteszem, és amikor van egy pályázati kiírás, akkor előveszem, és elkészítem. A legutóbbi kollekcióm éppen egy ilyen apropóból készült. Úgyhogy mindent lerajzoló, mindent elrakok, és attól függően, hogy éppen mihez van energiám, kedvem, lehetőségem és anyagom, akkor azt fogom és megcsinálom.

– Könnyen beszerezhetők az alapanyagok?

– Szerencsére igen. Vásárolok takácsoktól, képfestőktől, illetve méteráruboltokban. Utóbbiak esetében a díszítéseket én teszem rá. Most minél könnyebben kezelhető, mosható, nyúlósabb, elasztikusabb anyagokkal próbálkozom, mert az általam eddig használt alapanyagok csak kézzel moshatók.

– Az elkészült ruhadarabokat hol láthatja a nagyközönség?

– Pályázatokra készítettem nagyon sokat és kiállításokra kerültek. Az Agrárminisztériumnak van a Hungarikum pályázata, amelynek keretében divatbemutatókat is tartanak, ott már harmadszorra pályáztam idén, és az elkészült ruháim láthatók voltak a Mesterségek Ünnepe augusztus 20-án, illetve szeptember 20-án a mezőgazdasági kiállításon is. Korábban a Budapesti Tavasz Fesztiválon volt egy ruhám: életemben először bemehettem a backstage-be, öltöztethetem a modelleket, igazíthattam rajtuk a ruhát. Izgalmas volt. Amúgy leginkább pályázatokra alkotok, aztán vagy kiállítják, vagy nem. Persze a témához illeszkedve próbálom feszegetni a határokat. Legutóbb a szakrális textilekre pályáztam egy ruhával, ahová úrasztali terítőket vártak volna, esetleg miseruhát, én pedig egy egész más típusú ruhával adtam be, ami egyébként most nagyon érdekel. Ez a református örökség és öltözködés. Ebből szeretném írni a doktorimat. Sokan mondták, álljak rá egy területre, nyissak vállalkozást, csináljak egy

márkát, de nem vágtam még bele. Mostanra találtam meg az irányt, amerre szívesen mennék és ez a református örökség feldolgozása. Református hittanoktató végzettségem van, református teológiára jártam. Azt kerestem, miként tud megjeleníteni a keresztény identitás az öltözködésen, hogyan tudja egy keresztény ember kifejezni azt a ruháján, hogy magyar legyen, keresztény legyen, református legyen, de ne tolakodó, hanem személyes legyen.

– Ha jól értem, ahhoz, hogy egy ruha hétköznapi viselet lehessen, ellenállónak kell lennie a mosással szemben.

Megvan ehhez a technológia?

– Elvileg a textilfestékek, amik eleve vasalással rögzülnek. Így készült legutóbb a menyasszonyi ruhám is, de az akrilfesték is víztaszító, vagy a nyomtatás szintén. Úgyhogy vannak működő technikák, amelyek megjelenhetnek szoknyákon, blézereken, blúzokon.

– És a férfi-, fiúruházatok?

– Mindig nőiben gondolkozom először, és utána még lehet majd gondolkozni a férfiben. Egyébként nehéz a fiúknál. Egy díszes menyasszonyi ruhához azért nem állhat oda akármi-ben egy vőlegény: a hagyományos szerelés nem passzol; ha nagyon színes, dekoratív a minta, azt a férfiak nehezebben viselik, úgyhogy marad a bocska. A férfiruha kérdése nehéz, nem csak nekem, az összes divattervező küzd a férfiruhaival. Nagyon furcsán venné ki magát egy férfi virágos hímezett ruhában, legyünk őszinték, egyszerűen nem passzol a férfiak lelkivilágához.

– Körvonalazódnak jövőbeni tervek. Akad még valami álmom, amit szeretne megvalósítani?

– Nagy tervem a bicskei fehér hímzés felkarolása, amit nagyon szeretnék terjeszteni is. Most olyan anyaggal pályáztam a Hungarikum pályázaton, ami ezt dolgozná fel három kollekcióban. Aztán szeretnék egy tábort szervezni, fiataloknak megmutatni a bicskei fehérhímzést, megtanítani a hímzést a településen is, ha már helyi örökség.

A Kunszentmiklósról származó, de már 24. éve Bicskén élő **Herczog Gyuláné**, vagy ahogy mindenki ismeri: **Pilla**, középiskolás korában lett a versek szerelmese. Először csak egyszerű verskedvelőként, majd szavalóként, később pedig – magyar-tanító szakosként – már versíróként is. Pillának eddig egy verseskötete jelent meg, **Pilla Pillanatok** címmel, de nem tett le még arról az álmáról, hogy jelenjen meg még saját kötete.

Saját könyve mellett versíró csoportjával több antológiát szerkesztett, lektorált.

Kedvenc költői: Ady, Pilinszky, Kafka Margit, de Petőfit és másokat is előszeretettel olvas.

Pilla versei hétköznapi érzésekről, gondolatokról szólnak. Úgy, mint fájdalom, félelem, szeretet, szerelem, Isten, remény, öröm.

Ismerjék meg versein keresztül ezt a jókedvű, nyitott kedves, örök álmodozó hölgyet!

Herczog Gyuláné (Pilla): ÁLLANDÓ

Milyen más ma a hajnal:
alig mozog, alján pihen a szél;
a hit kopog, halván liheg a cél...
másmilyen ma a hajnal.

Milyen más ma a reggel:
aki látja, annak kék-szép a fény;
aki bántja, abban épp ég a kény...
másmilyen ma a reggel.

Milyen más volt ma a Most:
a hajnal, a reggel, s minden elég;
a percben, s mindenben Isten elér...
másmilyen? Nem! ,Míg van Most!

(Bicske, 2025. augusztus 28.)

Herczog Gyuláné (Pilla): KÉSZÜLJ EMBER (LASSAN TAVASZ)

Ahol a fák meztelen tűrik a fagyot,
s a tereken durva szelek ülnek,
ahol mintát a földre sár, s dér hint
ott már készül – hogy fonja, vagy
ragasztja-e az idő, azt csak az
Isten tudja – valami: az új tavasz.

Félj, te dér, félj, te dagadt szürke lég.
A nappalok léptei fénnel közelednek.
Sírj, te bánatos délután, s te is,
akár az estébe merészkedő köd, mert
a Napnak sugara utolér, megtagad...
árva leszel... száműzött.

Ébredj, és lásd a változást, Ember.
Ne keresd a tavaly(od) magjait.
Mozdulj meg, és szedd össze
a reményt...
bocsásd meg magadnak a kétséget,
s hogy elfelejtetted: évente hirdet
gyáztest az Élet, az évszakok csatájában.
A februárt mindig legyőzi a március!
A tél csak az ős fölötte bír,
és sosem győzheti le a tavaszt.

A seregek már megindultak.
Alig pár nap, és lezárul minden;
virágok nyílnak a fagy miatt
meggyűlölt buckák árkaiban.
Közöttük szín s illat is tarka
– egy néven anyakönyvezett –
lesz: Kikelet.
Érző, szerető, könnyed.

(Bicske, 2018. január 29.)

Herczog Gyuláné (Pilla): SZERETET

Tavasztól-nyárig és őszől-télig,
oda-vissza is vígan ráptézik;
ahol kell fényt ad, ahol kell árnyat,
békét hagy ott, ,hol csak könnyek járnak.

Neve: Szeretet; fehér ruhája,
Krisztustól eredt, tiszta-kék bája.
Nyártól az őszig s téltől-tavaszig
– ott, ,hol a Nap süt, s ott, ,hol havazik –

reményt és vigaszt soha nem kétlő,
ellene nincs szó, vádló, sem kérdő.
Kortalan. Örök. Bánatnál szebb, jobb.
Embernek áldás. Földinél nagyobb.

(Bicske, 2018. február 13.)

	Magasra ☒				Geometri- ában a sugár jele ↓	Kötőhang ↓	Bicskével szomszédos település↓	Kötőszó ↓	
	Egy a 4 égtáj közül ↓								
1 →									E
Eltűnik régiesen →									N
Felesleges tárgy, szemét →						Angol szó, jelentése „és” →			
	Kiss Irén bicskei keramikus névjegye↓	A könyvtár nyári tábora ↓		Energia jele →		Zsidó vallási vezető, tanító →			
InterCity vonat rövidítése →			Bicske Park ↓ István bicskei pap →					Árpád-kori vezér, Bicskén szobra is van ↓
2 →				S	Dédnagy- szülő édesanyja☒	Bicskei költő Ujszászi ↓	Római 1-es → Tiltószó ↓		Bicskei dűlő neve ↓
Angol folyó középe →					Bent ellentéte →				
					MAGYARMET ☒Kft. röviden				
lbolya becézve (i/i) →				Bicskei sporte- gyesület↓				Arat szélei →	
Képet, fotót teszünk bele ☒	Oxigén vegyjele →				Antal az elején →		Szolmizációs hang ↓	Kis motor a közepén → Néma tál ↓	
					3 →				
	Névelő →		Szén vegyjele →		Vas ötvözet →				

Beküldési határidő: 2026. február 15. A megfejtéseket személyesen nyitvatartási időben a Nagy Károly Városi Könyvtárba (2060 Bicske, Kisfaludy u. 29.), vagy ugyanerre a címre postai úton juttathatják el. A borítékra kérjük, írják rá a megfejtő nevét és elérhetőségét. Elektronikus úton a könyvtár olvasószolgálati címére: olvasoszolgalat@nkvk.hu küldhetik el. A helyes megfejtők között 3 darab ajándécsomagot sorsolunk ki.

Impresszum

Bicskei Újság, a Bicskei Önkormányzat hivatalos, ingyenes lapja, megjelenik havonta 4200 példányban. Nyilvántartásba véve a Nemzeti Média- és Hírközlési Hatóság által a CE/4347-3/2013. számon. Kiadja: Bicske Város Önkormányzata. Készíti a VIA.HU MÉDIAÜGYNÖKSÉG ÉS PRODUKCIÓS IRODA Kft. Nyomda: DOT-Media Consulting Kft. Hirdetésfelvétel, kéziratleadás: 22-565-464, szerkesztoseg@bicske.hu

„A harcművészet nem a durvaságról szól, hanem az emberről”

Interjú Metzger Antallal, a Dinamik Harcművészeti Közhasznú Sportegyesület elnökével

– Hogyan indult a kempo Bicskén?

– Az egész történet nagyon régre nyúlik vissza. 14 évesen kezdtem el kempózni a bátyám indíttatására. Később a fővárosba kerültem, ott lettem igazán aktív, majd amikor hazajártam szünetekben, akkor kapcsolódtam vissza Bicskéhez. Aztán katonai szolgálatra vonultam be, és leszerelés után azzal szembesültem, hogy a bicskei kempo gyakorlatilag megszűnt. Ez nagyon megdöbbentett. Felkerestem a régi kempós barátokat, és újraindítottuk az edzéseket. Ez a közösség rövid időn belül úgy döntött, hogy szervezeti formába önti a működését, így alakult meg 1995 szeptemberében a Dinamik Harcművészeti Sportegyesület. Onnantól nagy lendülettel indultunk el: volt időszak, amikor évente 12-14 versenyen vettünk részt, a létszámunk pedig elérte a 76 főt is.

– Hogyan alakult a kapcsolat Bicske városával?

– Később megszereztük a közhasznú minősítést, majd kértük Bicske városától a névhasználati jogot, amit meg is kaptunk. Ettől kezdve a város nevét hivatalosan is használhattuk. Nem sokkal később együttműködési megállapodást kötöttünk az önkormányzattal.

– Sokakban a „harcművészet” szó hallatán még mindig a durvaság, az agresszió jelenik meg. Mire tanít valójában a kempo?

– Ez egy nagyon fontos kérdés. A kempo valójában gyűjtőfogalom, akár csak a karate, több ága létezik. Mi jelenleg a Nihon Kempo Jitsu irányzatot gyakoroljuk, korábban Zen Bu Kan kempóval foglalkoztunk. A kempo összharcászat: ütések, rúgások, dobások, leszárítások, feszítések, önvédelem és keleti fegyverek alapkezelése is része a tananyagoknak. De a lényeg nem ez. Először mindenkinél azt nézzük meg, hogy hol vannak a fizikai és mentális, pszichikai határai, ezeket egészséges szintre tárgítjuk, és azon belül tanítjuk meg dolgozni. A kempo az egyént helyezi a középpontba, önfejlesztésről szól. Fegyelemre, önfegyelemre, pozitív gondolkodásra tanít. Egyéni példamutatással, példaképeken keresztül motiváljuk a gyerekeket és a felnőtteket is. Ez az, ami igazán épít.

– Miben különbözik mindez más sportágaktól?

– A harcművészetekben még jelen vannak azok a pedagógiai elemek, amelyek sok más sportágból mára kikaptak. A társadalmi normák, az egymás iránti tisztelet, az alázat tanítása. A mai világban erre óriási szükség van, és a küzdősportoknak kötelességük erre hangsúlyt fektetni.

– Decemberben világbajnokságon és egy kupán is szerepeltek, ráadásul nagyon eredményesen.

– A Magyarországi Kempó Szervezetek Sportági Szövetségének tagjai vagyunk, amely egy nemzetközi világszervezet, az UWSKF társszervezete. Ennek égisze

alatt rendezték meg a világversenyt: a gyermekek számára világkupát, a felnőtteknek világbajnokságot. Rendező országnaként több versenyzőt is nevezhettünk kategóriánként. A legeredményesebb sportolóinkat delegáltuk, emellett bírót és edzőket is kötelező volt biztosítani.

– Azért ez már csak ezért sem lehetett egyszerű, mert mindezt komoly infrastruktúra nélkül sikerült véghezvinni...

– Ez az egyik legnagyobb nehézségünk. Nincs saját edzőteremünk. Hetente összesen három alkalommal tudunk csarnokot bérelni Bicskén. Ez óriási hátrány azokkal szemben, akiknek saját objektumuk van, és napi szinten tudnak készülni. Ennek ellenére nagyon szépen helytállunk, ami a vezetőség, az edzők és a sportolók elképesztő munkájának és az önkénteseinknek, szülőknek köszönhető. Nincs fizetett alkalmazottunk, nincs szolgálati autó, nincs infrastruktúra. Az adó 1%-a, az önkormányzati együttműködés és a saját erőforrásaink tartják életben az egyesületet. A nevezési díjakat, az utazást sokszor saját zsebből oldjuk meg – immár harminc éve.

– Milyen volt a verseny színvonala?

– Rendkívül erős. Több mint ezerkétszáz nevezés érkezett, volt olyan kategória, ahol 16 versenyző indult egy helyért. Egyenes kieséses rendszer volt, tízed-pontok döntöttek. Egy pillanatnyi koncentrációkihagyás azonnali vereséget jelentett. A gyerekek elképesztő fegyelemmel és alázattal dolgoztak. Volt, aki az egyik nap versenyzett, a másik nap már a csapattársainak szurkolt. Volt, aki nem került be a válogatott keretbe, mégis eljött drukkolni. Ez mutatja, milyen erős közösség áll a sportolók mögött.

– Mit tart a legfontosabb tanulságnak?

– Azt, hogy a gyerekek képesek önmagukat felülmúlni. Hogy fegyelemmel, munkával és egymás támogatásával nagyon komoly eredményeket lehet elérni még nehéz körülmények között is. Sok munkát tettünk bele, és büszkék lehetünk arra, amit elértünk.

– Végezetül: mit jelent Önnek ez az egyesület?

– Nálunk van egy mondás: közös az érdem. Én senki vagyok önmagamban. Ez a közösség ereje. A dicséret nem engem illet, hanem a DHKSE minden tagját.

A 7. UWSKF Sport Kempo Világbajnokságon és a 29. Hanshi Kupán az egyesület sportolói az alábbi érmekeket szerezték:

Wächter Blanka:

2 arany, 1 bronz, 1 negyedik hely

Bogdán Nikolasz:

1 arany, 2 bronz, 1 negyedik hely

Klempa Dominik:

3 ezüst, 1 bronz

Balogh Dorina:

1 arany, 2 bronz, 1 negyedik hely

Jármy Bence: 1 arany, 2 ezüst

Lóhr-Nagy Levente: 1 arany, 2 ezüst

Obolér Petra: 5 arany, 1 negyedik hely

Benkő Balázs: 2 arany, 3 ezüst,

emellett az első nap teljes programját bíraskodta

Karácsonyi csodák kétnaponta

Advent időszakához, a karácsonyi készülődéshez elengedhetetlenek a közösségi alkalmak. Ilyen együttléteket szerveztek a Bicskén működő iskolák is a Petőfi Művelődési Központban elmúlt esztendő végén kétnaponta, december 13. és 19. között ünnepi műsoraikkal. A sort a Bicskei Prelúdium Alapfokú Művészeti Iskola koncertje nyitotta az érdeklődő családtagoknak, ismerősöknek, barátoknak, amelyen felléptek a művészeti iskola tanárai és diákjai, valamint az országszerte is népszerű Bicskei Fúvószenekari Egyesület koncert-fúvószenekara. Ezt az idén 30 éves Szent László Általános Iskola két karácsonyi műsora követte, míg zárásként a Bicskei Csokonai Vitéz Mihály Általános Iskola 3. évfolyamos diákjai és pedagógusai adtak varázslatos karácsonyi műsort.

Felújítások kezdődhetnek a Csokonaiiban

A Bicskei Csokonai Vitéz Mihály Általános Iskola fenntartója nem a város, hanem a Klebelsberg Intézményfenntartó Központ, amely egy 90 millió forintos projekt keretében a tornaterem lapostető-szigetelését javíttatja, részleges nyílászárócseréket és akadálymentesítést végeztet. A Székesfehérvári Tankerületi Központ tankerületi igazgatója, Török Szabolcs lapunknak elmondta, hogy a Szent István úti székhelyépület egy úgynevezett Clasp-rendszerű épület. Ezek a könnyűszerkezetű épületek az 1970-es években megfelelő alapozás és statikai elemek nélkül jöttek létre, így több évtized után szembesültek az akkori konstrukció hiányosságaival. Ezért egyeztettek a szülőkkel és arra jutottak, hogy az egyetlen megoldás a teljes tetőszigetelés. Az egyetlen megoldás a teljes tetőszigetelés. 2026 nyarán elindulhat egy olyan kivitelezési munka, amely ezen túl a legrosszabb állapotban lévő nyílászárók cseréjét is jelenti.

A mi kis ügyeink

Bicske Város Önkormányzat Képviselő-testülete rendkívüli, nyilvános ülést tartott december 17-én, a Városházán.

A képviselők döntöttek arról, hogy egy magán-személytől októberben kapott 7 millió forintnyi adományt az önkormányzat gépjárműparkjának bővítésére és korszerűsítésére fordítják. A hivatali munka – különösen a közterület-felügyelők feladatainak ellátása –, továbbá a hivatalos ügyintézés és az önkormányzati feladatok elősegítése érdekében egy korszerű, gazdaságosan üzemeltethető, használt Suzuki S-Cross 1.4 Hybrid GLX típusú gépjárművet vásárolnak.

2026-ban folytatódik a városban található busz-megállók telepítése, ehhez biztosítottak forrásokat, de a beruházás során kiemelt szempont a városkép egységes, rendezett megjelenésének biztosítása is. Az első ütemben a Bicske – Csákvári út; Akácfa utca lakótelep; Akácfa utca – Diófa utca; Akácfa utca – Táncsics utca sarok; Kézai Simon utca; Hunyadi utca; valamint az Árpád utcai óvoda megálló új utasváróinak beszerzését és telepítését tervezik. Hozzájárultak az M100 gyorsforgalmi út fejlesztés részeként megvalósuló M1 – M100 csomópont megépítéséhez szükséges terület biztosításához, valamint jóváhagyták a víziközmű gördülő fejlesztési terv keretében a Fejérvíz Zrt.-vel kötendő vállalkozási szerződést, amelynek értelmében a társaság 7 darab átemelő tartalék szivattyút szerzett be.

Örömteli volt a várakozás

A Katolikus Karitászs a szokásos karácsonyi ebédjén – az önkormányzattal és a családsegítővel karöltve – ezúttal is száz embert láttak vendégül, amelyen a gyerekek ajándékot, míg a felnőttek tartósélelmiszer-csomagot kaptak. Adventi gondolatokat osztott meg a jelenlévőkkel Burbela Gergely plébános, és az alkalmat a Mayer Néptáncműhely csodás előadása színesítette.

A harmadik adventi városi gyertya meggyújtását megelőzően a református templomban adott lélekemelő koncertet

Közösségi szilveszterezés az uszodánál

Korábban a Polgármesteri Hivatal udvarán koccintottak a városlakók szilveszter éjjelén, de sokan igényelték, hogy fél óra helyett az egész szilvesztert jó hangulatban, egymás társaságában töltsék el, amire első ízben 2024-ben került

az „Ó” barocco kórus: Mészáros Kartal, Óbarok polgármesterének vezetésével meghitt, adventi dallamok csendültek fel. A Testvérvárosok Parkjában Máté János református lelkész mondta el ünnepi gondolatait, majd a város karácsonyfájánál a református egyház férfi kórusa énekelt.

Az önkormányzat adventi adománygyűjtő felhívására ismét megmozdult a város: cégek és magánszemélyek adományai-ból állítottak össze gazdag, tartós élelmiszert tartalmazó csomagokat a Kapcsolat Központ munkatársai. A szokásoknak megfelelően az önkormányzati képviselők személyesen vitték el az adományokat a rászorulóknak.

A város adventi koszorújának negyedik gyertyagyújtásánál az AcCordis Együttes tagjai szívhez szóló karácsonyi dallamokkal tették még meghittebbé az együttlétet.

sor, és a sikeren felbuzdulva a tavalyi esztendőt is szilveszteri batyus utcabállal zárták a bicskeiek.

A Bicskei Tanuszodánál a résztvevők egymást kínálgatták az otthonról hozott finom ételekkel és italokkal, így nem csoda, ha gyorsan teltek a percek és az órák. Éjfélkor a pezsgős koccintás, az újévi köszöntő és fogadalmak elhangzása után újfent a táncé, az önfeledt szórakozásé volt a főszerep, DJ Yanzoo zenéjére a legkitartóbbak hajnalig táncoltak, mulattak.

Ez (is) történt városunkban 2025-ben

Mozgalmas évet zárt 2025. december 31-én Bicske városa, egy oldalon szinte nem is lehet összefoglalni azt a sok eseményt, változást, örömteli pillanatot, melyekben a tavalyi évben részünk lehetett. Reményeink szerint városossá válásunk 40. évfordulójának esztendeje még ennél is többet tartogat.

Januárban a szokásokhoz híven az év a **jótekonysági koncerttel** vette kezdetét Bicskén. A Bicskei Koncertfúvós Zenekar hangversenyére szinte teljesen megtelt a Petőfi Művelődési Központ díszterme.

A Települési Önkormányzatok Országos Szövetsége, **Fejér Vármegyei Polgármesteri Fórumán** Bálint Istvánét, Bicske polgármesterét választották a vármegyei tagozat alelnökének.

Polgármesterasszony elindította a „**Polgármester házhoz megy**” programot, amelyben a városvezető személyesen keres fel bicskei családokat és igyekszik válaszokat adni az őket leginkább foglalkoztató kérdésekre.

Február 10. és 16. között, immáron ötödik alkalommal csatlakozott Bicske a **Házasság Hete** országos programsorozathoz, 22-én pedig a **IV. Bicskei Kolbásztöltő Versenyen** szurkolhattunk mindent korosztályt képviselő résztvevőknek.

Március 17-én tartották a **Hátrányos helyzetű és nehéz sorús emberekért Közalapítvány** és Bicske Város Önkormányzata

tának szervezésében, valamint Mészáros Lőrinc, a Mészáros Csoport tulajdonosának támogatásával megvalósult otthonteremtési, korszerűsítési pályázat ünnepélyes eredményhirdetését. Novemberben újabb 100 millió forintos magánadományt kapott az Alapítvány, illetve a Bicskei Önkormányzati Tűzoltóságnak vadonatúj gyors beavatkozó járművet adományozott a MKIF Zrt. és a Pro Filii Alapítvány. Bicskére költözött a **Magyar Máltai Szeretetszolgálat** vészhelyzetkezelési bázisa, amelyet a saját egészségügyi központja mellett alakított ki a Csabdi úton.

Április 5-én nagy megtiszteltetés érte településünket, ugyanis a **Kosuth Rádió** egész nap Bicskéről jelentkezett. Az **Országjáró** című műsor keretein belül a hallgatók megismerkedhettek az itt élőkkel és megtudhatták, hogy mennyi értékes ember él a városban.

A hónapban a **TeSzedd** országos hulladékgyűjtési akcióhoz és a **Költészet Napjához** is kapcsolódtunk. Utóbbi kapcsán nagy tetterre vállalkozott városunk: megdöntö a 24 órás versolvasás nemzeti rekordját. A rekorddöntés sikerült, hiszen 24 óra alatt legtöbb verset vagy versszakot felolvasók kategóriájában 1638 fő lett az új rekord.

Májusban az étkező és a konyha felújításával folytatódott a munka a **zánkai tábort**ban. A Bicskei Gazdasági Szervezet és a Bicskei Tanuszoda munkatársai elvégezték a tetőcserét az épületeken. Októberben a tábor közös fürdőhelyiségének teljes felújítása is elkezdődött. Május 19-25. között zajlott le városunk legnagyobb rendezvénye a **42. Bicskei Napok**, melynek keretében sor került Altshausen városával kötött testvértelepülési szerződés 30. évfordulójának megünneplésére is. A hónap végén átadták a **Szentháromság római katolikus templom** teljes statikai megerősítését.

Júniusban Bicske Város **Oktatás- és Művelődésügyéért Díját** Fehér Gyöngyi és Tima Gabriella kapta. A város **Egészségügyi és Szociális Díját** Dr. Ujhelyi Mónika, a Bicskei Egészségügyi Központ Szolgáltató Non-profit Kft. reumatológusa kapta. Szintén ezt a díjat kapta meg az Egyesített Családsegítő és Gondozási Központ – Kapcsolat Központ gondozási központ szakmai egységében tevékenykedő Papp Anna Mária idősgondozó.

Július 1-je a Köztisztviselők Napja, amely alkalmat nyújt arra, hogy elismerjék a köz javáért dolgozó köztisztviselők munkáját. Bicske Város Önkormányzata is megteszi ezt minden évben: a képviselő-testület a „**Kiváló Köztisztviselő**” kitüntetést Vincze Alexandrának adta, míg a hivatali apparátus Vörös Kornélt díjazta.

Augusztus 20-án a városi ünnepség keretében elismerő címek átadására is sor került, **Díszpolgári** címet vehetett át Jávor Géza Antal, míg a Dinamik Harcművészeti Közhasznú Sportegyesület „**Bicske Városáért Közösségi Díj**” kitüntetést kapott.

Szeptember 5-6-án a **Mayer Néptáncműhely** néptáncosai Törökországban léptek fel és hádították meg a török szíveket.

A hónapban megkezdődött a város képviselő-testülete által új támogatásként bevezetett **baba-mama csomagok** átadása, amely az újszülöttek gondozásához szükséges termékeket tartalmazza.

Október 23-án, az ünnepség alalmából **polgármesteri elismerésben részesült** Kiss Irén „Ike”, akinek kerámiái évtizedek óta formálják Bicske arcát és lelkét és a Bicske Városi Óvoda Kakas Tagóvodájának kollektívája, akik a Kakas Óvoda melletti utcában keletkezett tüzesetnél segítettek két idős lakónak.

November 14-én a **Fejér Vármegyei Közgyűlés** 2025-ös Vármegye napján négy, köztisztviselőben álló, Bicskéhez kötődő személy is díjat kapott: Marosi Arnold Díjat kapott Kurusa László, Dr. Paulikovics Elemér Díjat kapott Malnár Erika, Terstyánszky Üdön Díjat kapott Nagy György és Wekerle Sándor Díjat kapott Tima Gabriella. Rajtuk kívül a Fejér Termék pályázaton feldolgozott élelmiszer termék kategóriában „Minősített Fejér Termék” elismerésben részesült Eigner Katalin málnaszörp terméke és Horváth János Koppány füstölt, pácolt fűrtojása.

Novemberben elkezdődött a **Székesfehérvári Szakképzési Centrum Vajda János Technikuma** épületének teljes külső-belső felújítása. Ezen felül az egykori Tatai úti óvoda évtizedek óta üresen álló épületében tanműhelyt alakítanak ki.

Decemberben Bicske Város Önkormányzata saját forrásból több helyszínen végzett a településen **infrastrukturális fejlesztéseket**: a Kisfaludy utcában járda épült és utak újultak meg, a Tompa Mihály és Petőfi Sándor utcákban útpátás és ahhoz kapcsolódóan megkezdődött a vízelvezetés kiépítése, valamint végre egy műfüves futballpálya is épül a Bicske Szíve Parkban.

Jótekonysági koncert az új év nyitányaként

Szép hagyománya a bicskei újévnek, hogy jótekonysági koncert keretében indul el. A 2026-os esztendő nyitányaként sem volt ez másképpen, miképpen az sem, hogy az immáron évtizedes hagyományra visszatekintő Bicskei Koncertfúvós Zenekar adta a koncertet.

A Petőfi Művelődési Központ díszterme az újév első szombatján is zsúfolásig telt, bizonyítva, hogy Bicske nemcsak egy település a térképen, hanem valódi közösség is.

Bálint Istvánné polgármester köszöntőjében azt kívánta az új esztendőre, hogy legyen béke a világban, béke az otthonokban, és béke a szívekben. Azt kérte, hogy mindenki legyen megértő, türelmes, fogadja el az eltérő véleményt, a másik tapasztalatát, életútját, érzéseit, hiszen mindenkinek más élettörténete van, épp ezért tudnak az emberek egymástól tanulni. A folytatásban felidézte a város 2025-ös évének sikereit, amelyben hangsúlyozta, hogy minden Bicskén élő ember a közösség szerves része, mindenkinek hozzátett ahhoz, hogy a város ma itt tartson.

– Vannak körülöttünk olyan családok, akik nehézségeikben csendben, méltósággal küzdenek. Hogy sokszor még a szomszédok sem tudják, hogy mi zajlik velük, körülöttük. Szégyellnek? Nem hiszem. Inkább nem szeretnék magukat sajnáltatni, ahogy azok a családok sem, akiknek életét segítő gyűjtjük most az adományokat. De ez a közösség attól erős és összetartó, hogy némán, kimondott szavak nélkül is lát, észrevesz, segít. Tetteikkel, nem szavakkal. Wass Albert írta: „**Mindenki annyit ér, amennyit a szívéből adni tud**”. És mi most adunk. Azért több ez egy koncertnél, mert ez a közösség most azért ad, hogy másoknak jobb legyen. Csendben, szelíden, emberként – ragadta meg az est lényegét a polgármester. Településünk iskolásainak és a Bicskei Koncertfúvós Zenekar sokszínű, változatos koncertje a modern-

BICSKEI ÚJSÁG

től a klasszikusig számtalan zenei csemegét felvonultatva készítette tapsra a jelenlévőket. Az adománygyűjtő urnák sem árválkodtak üresen, tartalmukkal kiegészítették a bicskei önkormányzat által felajánlott összeget. Összesen **1 619 000 forint gyűlt össze** a koncert alatt a nemes célra.

Száz éve született Szénási Sándor

December 14-én, ünnepi istentisztelettel emlékezett a bicskei református gyülekezet Szénási Sándor református lelkipásztor, költő, műfordító születésének 100. évfordulójára. Az igét fia, Szénási Jonatán Sándor lelkipásztor hirdette, és a rendezvényen közreműködött Rékasi Károly színművész is.

Szarkáné Szénási Noémi az ünnepséget követően hangsúlyozta, hogy mindig is nagyon hálás volt a bicskeieknek, mert a helyi gyülekezet nagy szeretettel vette körül a szüleit, édesapját és édesanyját, és mint az istentisztelet is megmutatta, mindez 25 év elteltével sem változott semmit. Felidézte, hogy Máté János lelkipásztor már 2024-ben jelezte nekik, hogy a centenáriumi év alkalmából szeretnének méltó módon emlékezni a nagy elődről.

– „A jubileumi évben számomra több fontos esemény is volt, hiszen német fordítással kiegészítve újra kiadtam édesapám 25 évvel ezelőtt megjelent A porszem és a Minden (Andreas Gryphius 141 istenes szonettjének műfordítása) kötetét, tudván, hogy ez volt édesapám álma valamikor, ami már nem tudott megvalósítani. Hálás vagyok azért is a Jóistennek, hogy maga a kötet még életében megjelenhetett. Ennek a kötetnek az ünnepélyes bemutatója a Kálvin téri református templomban volt Budapesten, ahol nem más a református lelkész, mint Szabó Ferenc, akinek szintén Bicskéről, édesanyám és édesapám szárnyai alól indult a lelkészi pályafutása.” December 15-én a bicskei postahivatal is megemlékezett Szénási Sándorról: azon a napon alkalmi bélyegzővel vették fel a levélpostai küldeményeket.

Szénási Sándor (1925–2001)

Szénási Sándor 1925. december 15-én született Vereben, Szénási Sándor és Varjas Julianna legidősebb gyermekeként. Édesapja többgenerációs kavácmester volt. Mint legidősebb fiúgyermek, neki kellett volna továbbvinni a mesterséget, de elemi iskolai tanulmányai során nagy hatással volt rá Czirák Ákos lelkipásztor és Szabó Kálmán verebi rektor. Az ő ösztönzésükre jelentkezett a Lányay utcai Református Gimnáziumba, ahol 1945-ben érettségizett. 1951 őszén lelkészi oklevelet szerzett a Budapesti Református Teológiai Akadémián. Először Cegléden volt segédlelkész egy évig, majd szülőfalujában Vereben lelkész 1952 és 1970 között. 1970-től Velencén, majd Kápolnásnyéken lelkipásztor. 1981-től haláláig Bicskén tevékenykedett. 1974 és 1990 között a Vértessoljai Egyházmegye esperese volt.

Versei és műfordításai a Reformátusok Lapjában, az Új Emberben és a Vigiliában; cikkei és tanulmányai a Theológiai Szemlében, a Református Egyház című folyóiratban, a Confessióban és a Vigiliában jelentek meg. A szegedi egyetemen éveken át rendszeresen előadott a német preromantikáról.

1993-ban a Fejér Megyei Közgazdász Vörösmarty Mihály-díjjal tüntette ki munkásságáért.

Halála után is elismerték életművét. 2001 tavaszán, posztumusz nyerte el a Palimpszeszt Kulturális Alapítvány IV. Műfordító versenyének német első díját Angelus Silesius verseinek addig még meg nem jelent magyar fordításáért.

2001. január 30-án hunyt el. Bicskén a református templomban február 3-án, Hegedűs Loránt dunamelléki püspök búcsúzott tőle. Végakarata szerint szülőfalujában, Vereben a református temetőben helyezték örök nyugalomra.

Molnár Erika: minden egészségügyben dolgozó megérdemelte volna a díjat

A Fejér Vármegyei Közgyűlés a mentés és betegszállítás területén mentőápolóként végzett példaértékű munkája elismeréseként dr. Paulikovics Elemér-díjban részesítette Molnár Erika mentőszakápolót, az Országos Mentőszolgálat nyugalmazott mentésirányítóját, majd mentésvezetőjét. Aki mindemellett – és egyáltalán nem mellesleg – orvosi ügyeletet is ellát immáron 23 esztendeje. A kitüntetés apropóján kerestük fel.

- Gratulálunk, hiszen – bárhonnán is nézzük – egy nagyszerű életpálya elismerése ez a díj. Miként kezdődött mindez? Hogyan került a mentők kötelékébe?

- Jól esik a személyemnek szóló gratulációjuk, bár hitem szerint minden egészségügyben dolgozó megérdemelte volna ugyanezt a díjat. Bazsinka József volt a bicskei mentőállomás vezetője 1998-ban, ő hívott ide dolgozni, amit elfogadtam és így kerültem a mentőszolgálathoz. Előtte egyébként teljesen más jellegű tevékenységet végeztem, hiszen több képesítéssel rendelkezem, ám az egészségügy annyira magával ragadott, hogy a ragaszkodásom a szakmához és a betegekhez kitartott a nyugdíjazásomig. Ezen a bő negyedszázad alatt nagyon sok minden változott.

- Mire gondol?

- Elsősorban a technika fejlődésére, de azt sem szabad el-

hallgatni, hogy tapasztalatom szerint a mentőszolgálatnál dolgozók leterheltebbek, a betegek pedig talán egy kicsit türelmetlenebbek lettek.

- Meséljen egy kicsit a kulisszáról. Mi történik az Önök oldalán akkor, amikor valaki hívja a 112-öt?

- Amikor a beteg vagy a hozzátartozója tárcsázza a 112-es számot, akkor a hívásfogadó kollégák a bejelentés kapcsán írnak egy adatlapot, és a hívót bekapcsolják a mentőszolgálathoz, vagy ha szükséges valamilyen társszerv – rendőrség, vagy katasztrófavédelem – bevonása, akkor őket is értesítik. Az irányításunkban minden nap egy mentésvezető és több mentésirányító dolgozik. A mentésirányítók fogadják a hívásokat, és amikor elkészül az adatlap, valamint kiderül a pontos cím, és a legfontosabb, azaz hogy a beteg az adott pillanatban milyen állapotban

van, akkor a megfelelő mentőegységet irányítjuk hozzá. A panasz jellegétől függően a kollégák mindig vonalban maradnak a bejelentővel, és segítenek egészen addig, amíg a vonuló egység oda nem érkezik.

- Az adrenalin lenne az egészben az a plusz löket, ami idevonzza az embereket?

- Az úgynevezett vonulós részét kevésbé tudom véleményezni, bár abban is volt részem. Kezdetből fogva az irányításban dolgoztam, illetve 2003 óta párhuzamosan dolgozom az orvosi ügyeleten, és elmondhatom, hogy bár az irányításról mindig kevés szó esik, de kevesen tudhatják, hogy az az egyik legnehezebb része a folyamatnak. Hiszen hiába dolgozunk a vármegyében megfelelő létszámú kocsiparkkal, mégis előfordul, hogy szükség esetén a nincsből is mentőautót kell teremteni. Úgyhogy azért nálunk is van adrenalin, hogy a lehető legjobban, leggyorsabban érjen ki a mentőautó. De sohasem szabad idegesnek, feszültnek lennünk, mert a bejelentőnek nyugalomra van szüksége.

- Nyugdíjas már. Mi tartja még a pályán?

- Nem bonyolult: nagyon szeretem csinálni. Bár a mentőzés hiányzik az életemből, de az orvosi ügyelet kárpótol. Ez a saját döntésem volt: az unokáim miatt választottam ezt a megoldást. A csákvári orvosi ügyeleten kezdtem 23

éve. Aztán 2014-ben anyagi okokból Csákvár és környéke betársult a bicskei orvosi ügyeletbe, majd rövid időn belül telephelyvezető lettem. Bicske a szívem csücske, még szabadságom alatt is mindig figyelem a mentőautókat, illetve nem restellem bevallani, hogy várom azt is, hogy mehessek dolgozni. Nagyon-nagyon szeretem a családomat, nagyon sok szabadidős tevékenységben veszek részt, de az életemből kitörölhetetlen az orvosi ügyelet.

- Talán ezt is elismerték a díjjal...

- Nagyon köszönöm és hálás vagyok érte, de ez nem csak az én érdemem, ez a vezetőim, a kollégáim, a családom érdeme is, együttesen járultak hozzá ahhoz, hogy én ezt megkaphassam. Két felnőtt gyerekem van, a fiam ugyanezen a pályán van – egyaránt dolgozik a mentőszolgálatnál és az orvosi ügyeletnél. Ezért is gondolom azt, hogy a fiatalok jobban megérdemelték volna ezt a díjat, mert nagyon sok lelkes mentős kolléga van a csapatunkban, akik ugyanúgy megtesznek mindent, mint én a 28 év alatt. Igaz, hogy az irányítás egy nehéz feladat, de úgy gondolom, hogy azoknak is kijár a köszönet, akik a mentőautón ülnek minden nap. Esőben, hóban, 40 fokban ki kell menniük és nem lehetnek fáradtak, megfelelő figyelemmel kell a betegellátást folytatniuk.

Kedves Olvasók!

Könyvtárunk (a Nagy Károly Városi Könyvtár) indult a Könyvtári Kihívás pályázaton, ahol azt vállaltuk, hogy 2025. december 1. és 2026. május 31. az előző év hasonló időszakához képest a lehető legnagyobb mértékben növeljük az érvényes könyvtári tagsággal rendelkezők számát, a kölcsönzött kötetek számát és a programokon résztvevők számát.

Pályázatunk címe: Bicske az OLVASÓK városa

25 év alatt és 70 év felett a könyvtári tagság ingyenes. A 2026-os jubileumi évben a bicskeiek 40 Ft ellenében lehetnek tagjai 1 évre a könyvtárnak. Vidékiek számára a teljes éves tagsági díj továbbra is 1200 Ft.

Jöjjenek, éljenek a lehetőséggel, legyenek látogatói, tagjai és használói a Nagy Károly Városi Könyvtárnak!

Folytatódik az **Állatbarát könyvtár program**, melynek keretében **ÁLLATI JÓ ÚTLEVÉL** pecsétgyűjtő akció indult. A február végéig állatos könyvet visszahozó gyerekek pecsétet gyűjthetnek útlevelükbe. A legtöbb pecsétet gyűjtőket jutalmazzuk.

FELHÍVÁS Kedves Lokálpatrióták!

Idén ünnepli Bicske várossá nyilvánításának 40. évfordulóját.

A Bicskei Újság szerkesztősége úgy gondolja, hogy ez valóban legyen egy **KÖZÖS ÜNNEP**, ezért a történelmi évfordulóhoz kapcsolódó fotóanyagokat, a bicskeiek otthoni archívumának segítségével jelenítené meg 2026-ban.

Kérünk ezért minden bicskei polgárt, hogy az **otthoni fényképgyűjteményéből** a városról szóló (legyen az épület, utcakép, esemény, vállalati ünnepség, átalakulás) **küldjön be** szerkesztőségünkbe képeket, amelyeket természetesen digitalizálás után visszajuttatunk a beküldőknek.

Postacím: BEMKK Petőfi Művelődési Központ
2060 Bicske, Kossuth tér 20.

A borítékra írják rá: **BICSKE 40 FOTÓ**

Elektronikus formában: szerkesztoseg@bicske.hu

Köszönettel: a Bicskei Újság szerkesztősége

KÖNYVTÁRI BEIRATKOZÁSI KUPON BICSKEI LAKOSOKNAK

Bicske várossá avatásának 40 éves jubileuma alkalmából,
a bicskei laccímmel rendelkezők 40 Ft beiratkozási díj ellenében
365 napig érvényes olvasójegyet válthatnak
a Nagy Károly Városi Könyvtárban.

Legyen Bicske az OLVASÓK városa!

2026. évi hulladéknaptár – BICSKE

Házhoz menő szelektív hulladékgyűjtés:

Papír: hullámkarton összehajtogatva; kartondoboz (pl: ételiszter, kozmetikum doboza, cipősdoboz); reklám- és egyéb újság, szórólap; csomagolópapír; nyomtatópapír; tojástartó; fűzet; könyv

Műanyag: műanyag PET-palack; tejtermékek kiöblített poharai, tégelyei; kozmetikai szerek flakonjai, tubusai, tégelyei; tisztító- és mosószeres csomagolásai; fólia, habosított fólia; műanyag kupakok; ételiszteres csomagolások; tejes és üdítő többrétegű italoskarton

Fém: fém italosdoboz; konzervdoboz; fémkupak

Zöldhulladékgyűjtés:

Zöldhulladékgyűjtésbe tartozó anyagok: Az ingatlanoknál keletkező falevél, fűnyesedék, gyom zsákolva, gallyak, ágak kötegelve max. 1 m hosszúságig, max. 5 cm átmérőig helyezhetőek ki. A januári zöldhulladékgyűjtés során kizárólag a díszítő elemektől és egyéb hulladékoktól mentes fenyőfákat szállítjuk el.

Lomtalanítás:

A lomtalanítási igényt a +36 1 776 7777 telefonszámon, vagy ugyfelszolgalat@collectviridis.hu e-mail címen vagy honlapunkon megtalálható online időpontfoglaló rendszerünkön keresztül (<https://collectviridis.hu/lomtalanitas>) jelezhetsz.

Hulladékudvarok:

A hulladékudvarainkban ingyenesen elhelyezhető hulladékok típusáról (pl: nagy darabos csomagolási henger, befőttes üveg stb.) mennyiségéről, és a hulladékudvarok nyitva tartásáról a www.mohu.hu/hulladekudvarok honlapon érhető el az információ.

Település	Hulladék típusa:	Január	Február	Március	Április	Május	Június	Július	Augusztus	Szeptember	Október	November	December
BICSKE	szelektív	9, 23	6, 20	6, 20	3, 17	1, 15, 29	12, 26	10, 24	7, 21	4, 18	2, 16, 30	13, 27	11, 24
	zöldhulladék	16, 30		13, 27	10, 24	8, 22	5, 19	3, 17, 31	14, 28	11, 25	9, 23	6, 20	

Vegyes hulladékgyűjtési nap: HÉTFŐ, KEDD

Kérjük, a hulladékokat a szállítás napján reggel 5 óráig az ingatlanok elé sziveskedjenek kihelyezni úgy, hogy az se a gyalogos-, se a járműforgalmat ne akadályozza!

Szolgáltató elérhetősége: Collect Viridis Kft.

Honlap: www.collectviridis.hu,

Telefon: +36 1 776 7777

E-mail: szamlazassal@collectviridis.hu, ugyfelszolgalat@collectviridis.hu

KÖSZÖNJÜK, HOGY EGYÜTT ÜNNEPELTÜNK!

